

Kjämpa wäl och
seger winna, är en
hjärte man bör
sinna, och at
rättlig kunn...

Lilliegren, Axel Germund

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1763
Carpeian

National Library
of Sweden

Kjämpa wäl och Seger winna,
 Ar en Hjalte man bdr sinna,
 Och at rättlig kunna dö,
 Lemna gjärna werldsens ö.

I sörsta hastighet betraktat /

Då

LIEUTENANTEN wid Hans Kongl. Maj:ts
 Lif-Dragone Regemente

Walborne

**Herr CHRISTLIEB
 LEBRECHT
 CARPELAN,**

Slutade Sin Jordiska wandel /

Och uti Sörnämt samt Hederwårde Folks närwardo blef i
 Lössala Moderkyrka i sin Graf jordfäst /

Som stedde den 16 OCTOBER, 1763.

A B D /

Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

fins på prou.

† † † ♀ † † † ♀ † † †

† † † † † † † † †

När är det tid at dö? Säg mig du starka Hiälte.
Du tänker minst därpå / men wandrar uti Sätte
Med stält upsyn och mine, med wäl upfä-
stad Hatt /
Dit endast upfät är stälkera dag och natt.

Din högsta winning är / och hos dig bäst skall inkas
Om et sätt ej går an / dock en gång skall det inkas;
Du wägar friskt därpå så heder / Rang och tour,
Din säkra coup är det / at spela uti dour.

Du för et timligt wäl / en jordiskt skatt och ära
Ståds fågtar obetänkt / at få et stort namn bära /
Du rasar ända fram / i idelt öfvermod,
Och frågar intet / om det kåstar lif och blod.

Du för et werldsligt noll, förlorar bästa delen /
Du swärfwar rasigt fram / och täncker ej på scelen.
När en gång fordras det / at gifwa in rapport,
Hur du har fäktat här / och nyttjat tiden fort.

Då

Då lär omvärlings-sätt dig annat sinne gifwa /
Hur du har kämpat rätt / och vunnit / måst förblifwa.
Du lär med darrand mod utaf en wisshets Man
Så weta med betryck / hur tiden nyttjas kan.

Jag lämnar dig i ro / och wil ej på dig tadla;
Ej bro mig om din Slägt, och huru du är adlad;
Men at hos mig inföll et sådant ord och tal /
Bör ej oroa dig / ell' gjöra något qwal.

Jag endast tillfall' har / om denna salig Döda /
Så nämna några ord: Han stöt sin da'ar med möda /
Han rättligt kämpat har / fullbordat bästa lopp
Bland de Utwaldas tabl och rene glädies tropp.

Han hade ärligt mod / Han hade stadigt sinne /
Han hade redligt sätt / det blir des äreminne.
Han redebogen war at alla tjena wäl /
Han hölt det ej för swårt / för andra blifwa träl.

Han i Des lefnads lopp hast nit / och troget tjena
Sin Kung och Fädersland / så långt GUD kraft förlanat:
Men at en stultig kropp utmarglat must och mærg /
Har endast därpå följt en blek och dödlig færg.

När ändelig Han förnam, at intet stod till gjöra
Uträtta mer Sit Kall / och det dertil bör höra /
Då har Han tänkt uppå at lemna werldslig tid /
Och med sit kött och blod at föra tappert strid.

Han lyckligt kämpat har och bästa segren wunnit /
När jordiskt bortlagt blef / wist bättre har han funnit.
Han ansåg jordiskt skatt för idel stoft och damb /
Han traktat efter det / som ewigt sörer fram.

Han hade Dygd och Wett / Gudsfruktan i Des hjärta.
Uti Des sjukdom lång har utstått ångst och smärta;
Doek aldria flagat har; men alltid därwid lagt:
Man måst' med tålmod ta' mot det GUD pålagt.

Han

finns på proor.

Han för Sin Syster kär har burit kärligt sinne.
Hon äger däremot et blött och troget lynne/
Hon förjer högt sin Bror/ ty sådan trohet fins
Knappt mellan Syston nu/ som äro så til fins.

Til heder på Din grift skal tackfamt sinne låra /
Det Du har lämnat qwar, i tvordsamt minne bära.
Tack för Din huldhet stor/ som oförändrad war.
Sör Dina Systerbarn/ de däraf nyttan har.

Så säf nu uti ro i jordens dystra sköte /
Til des på Domsens dag wi alla så ett möte!
Jag lefwer ännu här i oro utan mått;
Men tror och säker är/ Du fått All Glädje Lätt.

